

§ 55.

Har den med sin Egtefælle samlevende Hustru ved sit Afhængighedsforhold til ham ladet sig bevæge til med ham at deeltage i en Forbrydelse, kan den almindelige for den ubviste Meddeeltagthed i Lovens foreskrevne Straf nedfattes, og dersom det maa antages, at hun ved at aflaae hans Begjæring vilde have udsat sig for Mishandling eller være bleven nødsaget til at drage fra ham, kan hun endog efter Omstændighederne forskaaes for al Straf.

Det Samme skal gjælde om Andre, der paa Grund af deres Afhængighedsforhold til de Personer, i hvis Hæns de leve og have deres Underhold uden derfor at hve Bederlag, have ladet sig forlede til med dem at deeltage i en Forbrydelse, saavel som om Børn under 15 Aar, der af ældre Personer, som ifølge deres Forhold til dem maae antages at have en særegen Indflydelse over dem, ere blevne berøvede til at hve dem Bistand til en Forbrydelse. — For den i § 54 omhandlede Medskyld i Forbrydelser blive Børn under 15 Aar ikke at straffe.

§ 56.

Den, som har erholdt sikker Kundskab om nogen af de i denne Lovs §§ 70, 77, 78 og 80, 85 og 86 omhandlede Forbrydelser imod Kongen, Fædrelandet eller Statsforfatningen, og som ikke derom underretter Dørigheden, skjøndt Saadant kunde see uden Fare for hans eget eller hans Nærmestes Liv eller Bærfærd, skal, dersom Forbrydelsen kommer til Udførelse, straffes med Fængsel eller Forbedringshuusarbejde.

Samme Straf skal ogsaa under de nævnte Betingelser være anvendelig paa den, som har erholdt sikker Kundskab om noget paatænkt Mord, Røveri eller anden Forbrydelse, hvorved Menneskers Liv udsættes for Fare, naar han ikke gjør, hvad der staaer i hans Magt, for at forebygge Forbrydelsen ved at advare den Person, der er udsat for Fare, eller paa anden efter Omstændighederne hensigtsmæssig Maade, om fornødent ved Anmeldelse til Dørigheden.

De ovenstaaende Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa Børn under 15 Aar, og ei heller blive den Skyldiges Egtefælle,

Sødsfænde, Slægtninge eller Besvogrede i op- og nedstigende Linie, hans Fosterforældre eller hans Fosterbørn at straffe for unbladt Angivelse til Dørigheden.

Sjette Kapitel.

Om Straffens Udmaalning og Nedfattelse i visse Tilfælde samt om Forbrydelsens Gjentagelse.

§ 57.

Ved Straffens Udmaalning indenfor de i Lovens fastsatte Grændser skal fornemmelig tages Hensyn deels til Gjerningens større eller mindre Farlighed med særligt Hensyn til Tid, Sted og Udførelsesmaade, Gjenstandens Vigtighed og Skadens Omfang og Størrelse, deels til den større eller mindre Styrke og Fasthed i Gjærningens Villie, Bevæggrundene til Handlingen, hans Opdragelse, Alder og foregaaende Vandel, hans særegne Stilling til den Fornættede og hans efter Gjærningens Udførelse udviste Forhold.

§ 58.

Har den Skyldige været underkastet en langvarig Baretægtsarrest, uden at dette maa tilskrives hans eget Forhold under Sagen, skal dette ved Straffens Udmaalning komme i Betragtning som en formildende Omstændighed. Befindes hans Forhold kun at egne sig til Straf af en kortere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangeløst, og den lidte Baretægtsarrest maa ansees for usforkyldt, kan den endog efter Domstolens Bestemmelse træde istedetfor Straf.

§ 59.

Ved Fastsettelsen af Bøders Størrelse bliver særligt at tage Hensyn til den Skyldiges Formuesforfatning.

§ 60.

Har den Skyldige efter Forbrydelsens Udførelse vist virksom Bestræbelse for at fjerne eller dog saavidt muligt at formindste de skadelige Følger af samme, skulle Domstolene